

WEINER SENNYEY TIBOR

Az összes kék

„Az összes kéket ott megtalárod! Menj!
Indulj! Ne késlekedj!” – mondta Maja
Klarić nékem egy fűszeres trieszti hajnalon,
midőn még csak az első őrlángok gyúltak

szeplőket kenve az éjszaka arcára.
„Menj! Indulj! Ne késlekedj...” – mondta –
„...az összes kéket ott megtalárod.” Menj
Opatiján túl – amit én Abbáziának hívok –

menj Rijekán túl – amit én Fiumének hívok –
holott ugyanazok a városok, ugyanazok
az emberek nem tudnak arról, hogy épp
túl megyünk, hogy épp meghaladunk

mindkét név alatt; mert Majának és nekem
két különböző nyelven vannak ugyanarra
szavaink. Tehát tökéletesen értettem azon a
fűszeres trieszti hajnalon, hogy az összes

kéket Fiumén túl megtalálom. Menj
Krk-szigetén túl, ott kis komp vár, onnan fel
Cres városába, és onnan Lubenicébe,
ahol hét bajszos asszony és hetvenhét cirmos

macska lakik. Onnan is tovább, fel
a hegygerincen, fel ameddig csak lehet,
ahol az összes kéket megtalárod,
ahol az összes kék megtalál téged.

Adria, 2011. augusztus 1.